

Johannes Brahms: Ein deutsches Requiem

Tysk tekst og dansk oversættelse

<p>1.</p> <p>Selig sind, die da Leid tragen, denn sie sollen getröstet werden. (Matth. 5, 4.)</p> <p>Die mit Tränen säen, werden mit Freuden ernten.</p> <p>Sie gehen hin und weinen und tragen edlen Samen, und kommen mit Freuden und bringen ihre Garben. (Ps. 126, 5-6)</p>	<p>1.</p> <p>Salige er de, som sørger, for de skal trøstes. (Matt. 5, 4)</p> <p>De, der sår under tårer, skal høste med jubel.</p> <p>Grædende går han ud, mens han bærer såsæden; med jubel vender han hjem, mens han bærer sine neg. (Sl. 126, 5-6)</p>
<p>2.</p> <p>Denn alles Fleisch es ist wie Gras und alle Herrlichkeit des Menschen wie des Grases Blumen. Das Gras ist verdorret und die Blume abgefallen. (1 Petri 1, 24)</p> <p>So seid nun geduldig, lieben Brüder, bis auf die Zukunft des Herrn. Siehe, ein Ackermann wartet auf die köstliche Frucht der Erde und ist geduldig darüber, bis er empfahe den Morgenregen und Abendregen. (Jacobi 5, 7)</p> <p>Aber des Herrn wort bleibet in Ewigkeit. (1 Petri 1, 25)</p> <p>Die Erlöseten des Herrn werden wieder kommen und gen Zion kommen mit Jauchzen; ewige Freude wird über ihrem Haupte sein; Freude und Wonne werden sie ergreifen und Schmerz und Seufzen wird weg müssen. (Jessias 35, 10)</p>	<p>2.</p> <p>For alle mennesker er som græs, al deres herlighed som markens blomster. Græsset tørrer ind, blomsterne falder. (1. Pet. 24)</p> <p>Brødre, vær tålmodige indtil Herrens komme. Tænk på, hvordan bonden tålmodigt må vente på sin jords dyrebare afgrøde, indtil den har fået efterårsregn og forårsregn. (Jak. 5, 7)</p> <p>Men Herrens ord forbliver til evig tid. (1. Pet. 25)</p> <p>Herrens udfriede vender hjem, de kommer til Zion med jubel, evig glæde går foran dem, fryd og glæde når dem, suk og klage flygter. (Es. 35, 10)</p>
<p>3.</p> <p>Herr, lehre doch mich, daß ein Ende mit mir haben muß, und mein Leben ein Ziel hat, und ich davon muß.</p> <p>Siehe, meine Tage sind einer Hand breit vor dir, und mein Leben ist wie nichts vor dir.</p> <p>Ach wie gar nichts sind alle Menschen, die doch so sicher leben. Sie gehen daher wie ein Schemen, und machen ihnen viel vergebliche Unruhe; sie sammeln und wissen nicht wer es kriegen wird. Nun Herr, wess soll ich mich trösten? Ich hoffe auf dich. (Ps. 39, 5-8.)</p> <p>Der Gerechten Seelen sind in Gottes Hand und keine Qual rühret sie an. (Weish. Sal. 3, 1.)</p>	<p>3.</p> <p>Lad mig vide, hvornår jeg skal dø, Herre, hvor mange dage der er tilmålt mig, så jeg ved, hvor længe jeg har igen.</p> <p>Mine dage måler du ud i håndsbredder, for dig er min livstid som intet.</p> <p>Hvert menneske er kun som et vindpust. En mand vandrer som et skyggebillede, han samler rigdom til ingen nytte, han ved ikke, hvem der skal høste den. Hvad har jeg så at vente på, Herre? Mit håb står til dig! (Sl. 39, 5-8)</p> <p>De retfærdiges sjæle er i Guds hånd, ingen pine skal nogensinde nå dem. (Visd. 3, 1)</p>

<p>4.</p> <p>Wie lieblich sind deine Wohnungen, Herr Zebaoth!</p> <p>Meine Seele verlanget und sehnet sich nach den Vorhöfen des Herrn; mein Leib und Seele freuen sich in dem lebendigen Gott.</p> <p>Wohl denen, die in deinem Hause wohnen, die loben dich immerdar. (Ps. 84, 2.3.5)</p>	<p>4.</p> <p>Hvor er din bolig vidunderlig, Hærskarers Herre!</p> <p>Min sjæl fortæres af længsel efter Herrens forgårde, mit hjerte og min krop råber efter den levende Gud.</p> <p>Lykkelige de, der bor i dit hus, til stadighed kan de prise dig. (Sl. 84, 2-3,5)</p>
<p>5.</p> <p>Ihr habt nun Traurigkeit; aber ich will euch wieder sehen und euer Herz soll sich freuen und eure Freude soll niemand von euch nehmen. (Ev. Joh. 16, 22)</p> <p>Sehet mich an: Ich habe eine kleine Zeit Mühe und Arbeit gehabt und habe großen Trost funden. (Sirach 51, 35)</p> <p>Ich will euch trösten, wie Einen seine Mutter tröstet. (Jes. 66, 13)</p>	<p>5.</p> <p>Også I sørger nu, men jeg skal se jer igen, og da skal jeres hjerte glæde sig, og ingen skal tage jeres glæde fra jer. (Joh. 16, 22)</p> <p>Se selv, jeg har kun arbejdet kort tid, men fundet langvarig hvile. (Sir. 51, 27)</p> <p>Som en mor trøster sit barn, trøster jeg jer. (Es. 66, 13)</p>
<p>6.</p> <p>Denn wir haben hie keine bleibende Statt, sondern die zukünftige suchen wir. (Ebr. 13, 14)</p> <p>Siehe, ich sage euch Geheimnis: Wir werden nicht alle entschlafen, wir werden aber all verwandelt werden; und dasselbige plötzlich, in einem Augenblick, zu der Zeit der letzen Posaune. Denn es wird die posaune schallen, und die Toten werden auferstehen unverweslich, und wir werden verwandelt werden. Dann wird erfüllet werden das Wort, das geschrieben steht: Der Tod ist verschlungen in den Sieg. Tod, wo ist dein Stachel? Hölle, wo ist dein Sieg? (1. Korinther 15, 51-55)</p> <p>Herr, du bist würdig zu nehmen Preis und Ehre und Kraft, denn du hast alle Dinge geschaffen, und durch deinen Willen haben sie das Wesen und sind geschaffen. (Off. Joh. 4, 11)</p>	<p>6.</p> <p>For her har vi ikke en by, der består, men vi søger frem til den, der skal komme. (Hebr. 13, 14)</p> <p>Se, jeg siger jer en hemmelighed: Vi skal ikke alle sove hen, men vi skal alle forvandles, i ét nu, på et øjeblik, ved den sidste basun; for basunen skal lyde, og de døde skal opstå som uforgængelige, og vi skal forvandles. For dette forgængelige skal iklædes uforgængelighed, og dette dødelige skal iklædes udødelighed. Og når dette forgængelige har iklædt sig forgængelighed og dette dødelige iklædt sig udødelighed, da vil det ord, der er skrevet, være opfyldt: Døden er opslugt og besejret. Død, hvor er din sejr? Død, hvor er din brod? (1. Kor. 51-55)</p> <p>Værdig er du, vor Herre og Gud, til at få pris og ære og magt; for du har skabt alle ting, af din vilje blev de til og blev skabt. (Åb. 4, 11)</p>
<p>7.</p> <p>Selig sind die Toten, die in dem Herrn sterben, von nun an. Ja der Geist spricht, daß sie ruhen von ihrer Arbeit; denn ihre Werke folgen ihnen nach. (Off. Joh. 14, 12)</p>	<p>7.</p> <p>Salige er de døde, som fra nu af dør i Herren. Ja, siger Ånden, de skal hvile efter deres møje, for deres gerninger følger dem. (Åb. 14, 13)</p>